

U GLAVNOJ ULOZI: MILA

Mila i zvezdica koja je izgubila put

FABLEMIO

Mila i zvezdica koja je izgubila put

U GLAVNOJ ULOZI: MILA

Ogledna slikovnica o izmišljenoj princezi Mili.
Pred vama je cela priča sa 16 ilustrovanih
stranica. Vaša slikovnica nastaje na osnovu
odgovora iz kviza. Digitalno izdanje.

Fablemio · fablemio.com
info@fablemio.com

Princeza Mila upravo je stavljala krunu na policu kada je iz vrta začula tiho: plink! Među ružama je treperila sićušna zvezdica. „Izgubila sam put do kuće“, prošaptala je. Mila je obula čizmice. „Onda ćemo ga pronaći zajedno.“

Mila je podigla zvezdicu na dlan. Bila je topla poput šolje mleka i lagana kao latica. Beli zeka provirio je iza saksije. „Ideš i ti?“ upitala ga je Mila. Zeka je dvaput mrdnuo nosićem. Naravno da ide!

Iznad dvorca treperile su stotine svetala. „Koja su tvoja?“ upitala je Mila. Zvezdica se privila uz njen palac. „Moje prijateljice prave oblik malog zmaja. Ali odavde sve izgledaju isto.“ Mila je pogledala prema brežuljku. Možda će odande bolje videti nebo.

Uz vrtnu stazu zaigrala su zlatna svetla. „Tvoje prijateljice!“ obradovala se Mila. Ali svetla su poletela među bele rade. Bili su to svici. „Mi čuvamo svetlo blizu zemlje“, zazujali su. „Pođite, pokazaćemo vam izlaz iz vrta.“

Pod starim hrastom dočekala ih je sova. Nagnula je glavu ulevo, pa udesno. „Zmaj od zvezda? Pogledajte iza oblaka, iznad brežuljka.“ Mila joj je zahvalila, a zvezdica je zasjala malo jače. Sad su bar znali kuda da krenu.

Na izlazu iz ružičnjaka zaduvao je vetar. Zvezdica je zadrhtala, a njeno svetlo jedva se videlo. Mila je zastala i zaklonila je rukama. Zeka je sačekao pored nje. Nikome se više nije žurilo. Prvo će ugrejati svoju malu prijateljicu.

Na mostiću iznad potoka zvezdica je gotovo sasvim prestala da sija. Mila ju je zaklonila dlanovima. „Ne moraš jako da sijaš da bih te videla“, rekla je. Beli zeka dodirnuo joj je čizmicu, a među lokvanjima je zasjao prvi stepenik od mesečine.

S druge strane mosta Mila je zastala kraj vode. Svetli stepenici su zatreperili, pa nestali kada je dunuo povetarac. „To je samo odraz“, šapnula je. Nije bilo prečice do neba. Zeka je njuškom pokazao suhu stazu koja je vijugala uz brežuljak.

Na kamenoj klupi zvezdica je spustila svoje male krake. „Šta ako nikad ne pronađem dom?“ Mila je sela pored nje. Nije odmah znala šta da kaže. Samo je ostala blizu. Posle nekoliko tihih trenutaka zvezdica se privila uz njen topli dlan.

Šuš-šuš! Iz trave se javio ježić. Korpa mu se prevrnula, a jabuke otkotrljale po stazi. Mila je pridržala korpu, zeka dogurao jednu jabuku, a zvezdica osvetlila ostale. „Evo i poslednje!“ nasmejala se Mila. Ježić je zadovoljno frknuo.

Kada su nastavili put, zvezdica je primetila nešto neobično. Dok je pomagala ježiću, zaboravila je da se boji. Sada je svetlela dovoljno da vide svaki kamenčić. Mila se nasmešila. „Baš nam treba tvoje svetlo.“ Zvezdica se uspravila na njenom dlanu.

Najzad su stigli na brežuljak. Dvorac je dole izgledao malen poput kućice za lutke. Ali preko neba se navukao širok oblak. „Zakasnili smo“, uzdahnula je zvezdica. Mila je raširila rub haljine po travi. „Možemo malo da sačekamo.“ Zeka se sklopčao uz njih.

U tišini se začulo: plink... plink-plink. Zvezdica je podigla pogled. „Tako me zovu moje prijateljice!“ Odgovorila je istim tihim zvukom. Mila i zeka su osluškivali. S druge strane oblaka neko joj je odgovorio: plink... plink-plink!

Oblak se polako razmaknuo. Iza njega je zablistao mali zmaj od zvezda, s jednim praznim mestom uz rep.
„To je moj dom!“ uzviknula je zvezdica. Od radosti se podigla iznad Milinog dlana. Mila je otvorila obe ruke.
„Prijateljice te čekaju.“

Mila je podigla dlanove prema nebu. Zvezdica je poletela među svoje prijateljice i zasjala toplim, zlatnim sjajem.

„Hvala ti što si ostala uz mene!“ Mila joj je mahnula. Te večeri je znala: i najmanja dobrota može nekome da pokaže put do kuće.

U svojoj sobi Mila je odložila krunu i čizmice. Zeka je već dremao na mekanom jastuku. Kroz prozor joj je namignula jedna mala zvezda. Plink. Mila se nasmešila i uvukla pod pokrivač. Svi su večeras pronašli svoje mesto.

Kraj

Fablemio

fablemio.com
info@fablemio.com